

Eriarstide vastavussertifitseerimise (EVS) põhimõtted.

1. Eesmärk ja kasutusala.

- 1.1. Käesoleva dokumendi eesmärk on luua eriarsti kui spetsialisti kvalifikatsiooni omistamise süsteem arsti erialase pädevuse hindamise kaudu, mille aluseks on eriarsti koolitus (residentuur), jätkukoolitus ja erialane tegevus. Vastavussertifitseerimine on arstiabi kvaliteedi tagamise süsteemi üks osa.
- 1.2. Dokumendis on esitatud EVS nõuded ja korraldusreeglid. Vastavussertifikaat on eriarstile füüsilisest isikust ettevõtja tegevusloa taotlemise aluseks ja tööandjale eriarsti (töövõtja) erialase pädevuse tagatiseks.
- 1.3. EVS-i eelduseks on sotsiaalministri poolt kinnitatud arstierialade loendi olemasolu. Sertifitseerimine toimub nimetatud loendisse kuuluvatel erialadel ja põhineb erialaseltside sertifitseerimiskomisjonide, sotsiaalministri poolt kinnitatud sertifitseerimisenõukogu ja Eesti Arstide Liidu koostööl alltoodud põhimõtete rakendamisel.
- 1.4. Käesolev dokument on kooskõlas, Euroopa Liidu direktiiviga 93/16/EEC ja arstide professionaalse autonoomia ning eneseregulatsiooni printsiipidega (Maailma Arstide Liidu Madridi Deklaratsioon, 1987).

2. Määratlused:

- 2.1. **vastavussertifitseerimine** - erialase pädevuse tõestamine ja eriarsti kvalifikatsiooni omistamine
- 2.2. **sertifitseerimissüsteem** - oma protseduuri- ja korraldusreeglitega süsteem vastavussertifitseerimiseks;
- 2.3. **sertifitseerimisorgan** - vastavussertifitseerimist juhtiv organ (käesolevas dokumendis **sertifitseerimisenõukogu**);
- 2.4. **sertifitseerimiskomisjon** - kompetentne organ, mis hindab erialast pädevust;
- 2.5. **pädevussertifikaat** - sertifitseerimissüsteemi reeglite järgi väljastatud dokument, mis tõestab isiku pädevust sellel erialal;
- 2.6. **erialaselts** - ühel erialal sertifitseeritud eriarstide mittetulundusühendus, mis on registreeritud seaduses ettenähtud korras;
- 2.7. **arstikutse** - arstina töötamiseks vajalike teadmiste, oskuste, väärtushinnangute ja normide kogum, mis omandatakse ülikooli arstiteaduskonna lõpetamisel;
- 2.8. **arstlik eriala** - arstikutse kitsas, spetsiifilisi nõudmisi esitav osa, mis kuulub sotsiaalministri poolt kinnitatud erialade loendisse ja mille koolitus toimub põhiresidentuuris;
- 2.9. **riiklik koolitusbaas** - sotsiaalministri poolt määratud raviasutus, kus toimub eriarstide koolitus.

3. Üldnõuded.

- 3.1. Kõigile Eestis tegutsevatele eriarstidele, siin tegevust alustada soovivatele eriarstidele, samuti residentuuri lõpetanutele on tagatud õigus taotleda sertifitseerimist eriarsti kvalifikatsiooni omandamiseks või kinnitamiseks.
- 3.2. Sertifitseerimisele kuuluvate erialade loetelu kinnitab sotsiaalminister. Sellesse loendisse mittekuuluvate kitsamate erialade spetsialistid peavad sertifitseerimist taotlema põhieriala sertifitseerimiskomisjoni juures.

- 3.3. Eriarsti vastavussertifitseerimise eeltingimusteks on arstikutse olemasolu ja residentuuri lõpetamine.
- 3.4. Kui enne käesoleva dokumendi jõustumist eriarstina töötava isiku kvalifikatsiooni tõendavad dokumendid ei vasta p.3.4. nimetatud tingimustele, arvestatakse vastavussertifitseerimisel tema senise erialase töö kogemust, kvalifikatsioonikategooriat, staaži ning osavõttu erialasest jätkukoolitusest. Arstil on õigus taotleda pädevussertifikaati, kui ta on viimased viis aastat töötanud sertifitseeritava erialal

4. EVS-i organisatsiooni struktuur.

- 4.1. Eriarstide vastavussertifitseerimist viivad läbi eriala sertifitseerimiskomisjonid, mille tegevust juhivad sertifitseerimisnõukogu poolt kinnitatud juhatajad.
 - 4.1.1. Sertifitseerimiskomisjonid moodustatakse nende erialaseltside juurde, mis esindavad sotsiaalministri poolt kinnitatud arstierialasid.
 - 4.1.2. Sertifitseerimiskomisjoni koosseisu kinnitab sertifitseerimisnõukogu erialaseltsi ettepanekul 3 aastaks.
 - 4.1.3. Sertifitseerimiskomisjoni istungid toimuvad vähemalt 2 korda aastas, sertifitseerimiskomisjoni istungi protokoll edastatakse sertifitseerimisnõukogule, kes selle alusel väljastab pädevussertifikaadi.
- 4.2. Sertifitseerimisnõukogu on sertifitseerimisalast tegevust juhtiv organ, mille koosseisu kinnitab sotsiaalminister 4 aastaks.
 - 4.2.1. Sertifitseerimisnõukogu koosneb Tartu Ülikooli arstiteaduskonna, Eesti Arstide Liidu ja sotsiaalministeeriumi poolt delegeeritud esindajatest.
 - 4.2.2. Sertifitseerimisnõukogu põhikirja kinnitab sotsiaalminister.
 - 4.2.3. Sertifitseerimisnõukogu liikmed valivad endi hulgast kinnisel hääletamisel nõukogu esimehe, kes kutsub kokku ja juhivad nõukogu koosolekuid.
- 4.3. Sertifitseerimisnõukogu ülesanded on:
 - 4.3.1. eriarsti pädevuse säilitamiseks vajaliku jätkukoolituse ja erialase tegevuse mahu kinnitamine
 - 4.3.2. eriarsti kvalifikatsiooni omistamine sertifitseerimiskomisjoni otsuse alusel
 - 4.3.3. sertifitseerimiskomisjonide tegevusnõuete kehtestamine
 - 4.3.4. sertifitseerimiskomisjonide koosseisude kinnitamine (3 aastaks)
 - 4.3.5. sertifitseerimiskomisjonide tegevuse kontrollimine
 - 4.3.6. sertifitseerimiskomisjonide töö kohta laekunud kaebuste lahendamine
- 4.4. Sertifitseerimisnõukogul on õigus vajaduse korral kaasata vastava eriala eksperte.

5. Sertifitseerimissüsteemi rahastamine.

- 5.1. Sertifitseerimissüsteemi rahalise baasi moodustab sertifikaadi taotlejate poolt makstav sertifitseerimismaks ja eraldised riigieelarvest.
- 5.2. Sertifitseerimismaksu suuruse määrab sertifitseerimisnõukogu ettepaneku alusel sotsiaalminister.
- 5.3. Sertifitseerimismaks peab katma sertifitseerimisnõukogu, sertifitseerimiskomisjonide ja registribüroo tegevuskulud, samuti rahvusvaheliste valitsusväliste arstide organisatsioonide (CP, UEMS, UEMO, PWG) liikmemaksud, mida tasub EAL kui eriarste esindav katusorganisatsioon.

6. Eriarsti kvalifikatsiooni omistamine (sertifitseerimine).

- 6.1 Residentuur e. eriarsti koolitus toimub riiklikes õppebaasides ja riiklikul finantseerimisel.
- 6.2 Eriarsti koolituse programmi töötab välja arstiteaduskonna õppetool.
- 6.3 Mõnel erialal on võimalik pärast residentuuri lõpetamist omandada ka lisaeriala. Lisaerialade loetelu koostab ja koolitusbaasid määrab sotsiaalminister ning õppeprogrammi töötab välja arstiteaduskonna vastav õppetool.
- 6.4 Eriarsti pädevust kinnitab sertifitseerimisnõukogu sertifitseerimiskomisjoni ettepanekul. Kvalifikatsiooni omistamise e. sertifitseerimise eeltingimuseks on eriarsti koolituse läbimine.
- 6.5 Kui eriarsti koolitus või selle mõni osa on toimunud väljaspool riiklikku õppebaasi, hindab sertifitseerimiskomisjon koolituse vastavust kehtivale õppeprogrammile ja vajaduse korral eksamineerib sertifikaadi taotlejat.
- 6.6 Pädevussertifikaat kehtib 5 aastat.

7. Eriarstide resertifitseerimine

- 7.1. Eriarstide resertifitseerimine toimub iga viie aasta järel sertifitseerimiskomisjoni poolt. Selleks tuleb esitada komisjonile:
 - 7.1.1. isiklik avaldus ja õiend viimase viie aasta tegevuse ja töökoormuse kohta
 - 7.1.2. eriala ja lisaeriala kvalifikatsiooni tõendavad sertifikaadid;
 - 7.1.3. täienduspass või muud jätkukoolitust kinnitavad dokumendid;
 - 7.1.4. sertifitseerimismaksu tasumist kinnitav dokument.
- 7.2. Resertifitseerimine võib toimuda ilma selle taotleja osavõtuta.
- 7.3. Resertifitseerimine lisaerialal toimub põhieriala sertifitseerimiskomisjonis.
- 7.4. Dokumendid resertifitseerimiseks tuleb esitada sertifitseerimiskomisjonile vähemalt 2 kuud enne sertifikaadi kehtimistähtaja lõppu
- 7.5. Kui resertifitseerimist taotlev arst ei ole nõus sertifitseerimiskomisjoni otsusega, on tal 2 nädala vältel pärast sertifitseerimiskomisjoni otsuse teatavakstegemist õigus esitada kaebus sertifitseerimisnõukogule. Sertifitseerimisnõukogu teeb oma otsuse hiljemalt 3 kuud pärast kaebuse esitamist; sel ajal säilib arstil senine kvalifikatsioon.
- 7.6. Registribüroo teavitab pädevuse kaotanud arstidest sotsiaalministeeriumi, et nende tegevusluba tühistataks.
- 7.7. Eriarsti kvalifikatsiooni taastamiseks võib arst taotleda sertifitseerimist pärast 6 kuu möödumist sertifitseerimisnõukogu otsusest. Kooskõlastatult sertifitseerimisnõukoguga on sertifitseerimiskomisjonil õigus nõuda lisaks erialase jätkukoolituse nõuete ja erialase tegevuse nõuete täitmisele ka erialaeksami sooritamist residentuuri lõpueksamiga võrdsel tasemel.

8. Arstide jätkukoolituse hindamine

- 8.1. Arstide jätkukoolituseks loetakse:
 - 8.1.1. osavõttu erialastest kursustest, konverentsidest, seminaridest ja loengutest, mida sertifitseerimiskomisjon aktsepteerib;
 - 8.1.2. stažeerimist sertifitseerimiskomisjoni poolt tunnustatud kliinikutes või osakondades
 - 8.1.3. erialaseid ettekandeid teaduskonverentsidel, loenguid ja artikleid meditsiiniajakirjades;

- 8.1.4. teaduslikke publikatsioone.
- 8.2. Arstide jätkukoolituse arvestuse aluseks on punktisüsteem; eri jätkukoolitusvormide väärtuse punktides määrab sertifitseerimisnõukogu
- 8.3. Resertifitseerimiseks vajaliku punktide arvu kehtestab sertifitseerimisnõukogu; nõukogul on õigus teha nõutavate punktide arvus erandeid erialaseltsi ettepaneku alusel.

9. Erialase tegevuse hindamine

- 9.1. Resertifitseerimisel hinnatakse erialase tegevuse mahtu ja keerukust vastavalt sertifitseerimisnõukogu poolt kehtestatud nõuetele. Nõukogul on õigus teha nõuetes erandeid.
- 9.2. sertifitseerimiskomisjonil on õigus esitada kolmandatele isikutele järelepärimisi arsti erialase tegevuse kohta sertifitseerimisele eelnenud perioodi jooksul.